

levisie nog het achtste wereldwonder was ?

De auteur probeert een schok te geven aan de lezer en hem te doen beseffen welke macht dit medium, zelfs via onze kinderen, kan hebben. Hij hekelt de manier waarop burgemeesters, meesterkoks, rijkswachters en opvallend weinig vrouwen de "kleintjes" alles komen inlepen die daar bovendien heel weinig bij in te brengen hebben. Het enige lichtpunt, naast Sesamstraat, dat de auteur onderkent vormt het vorig jaar gestarte programma "Vinger in de pap" en verder in het boek wordt dan ook een volledig hoofdstuk gewijd aan de structuur ervan en het tot stand komen van iedere aflevering. Aandacht ook voor het mini-budget waarmee dit moet gebeuren, in vgl. met bepaalde prestige-jeugdprogramma's.

In een laatste luik wordt de werking van diverse diensten die mede verantwoordelijk zijn voor het aanzicht van de jeugdtelevisie nader toegelicht en bekritiseerd, uiteraard vertrekkend van de dienst jeugduitvoeringen zelf.

"Kindertelevisie" is een aanrader voor mensen die elke dag met vele uren televisieverslindende kleine mensen te maken hebben. Kindertelevisie is een aanklacht en geeft dus veel kritiek. Het is natuurlijk aan de lezer om te bepalen of hij deze kritiek aanvaardt, maar E. Hulens opent zeker de weg naar een breed debat over wat de televisie als massamedium aan onze kinderen te bieden heeft (of niet). Een nuttig vervolg zou m.i. een onderzoek zijn naar wat kinderen en oudere kinderen meedragen uit de programma's die niet strikt voor hen bedoeld zijn.

Eric Van den Berg

2.

boekwerk ~ werkboek

- H.H. Ekkel en J.G. Zoetbrood, "Boekwerk Deel 1", Educabook, Tjeenk Willink, Noorduijn, Culemborg, 1981.
- H.H. Ekkel en J.H. Zoetbrood, "Werkboek Deel 1", idem.

Bloemlezingen zijn er stilaan wel al genoeg op de markt. Maar een bloemlezing met fragmenten en verhalen uit recente jeugdboeken voor de eerste jaren van het voortgezet onderwijs (observatiegraad) behoort al eerder tot de uitzonderingen. Als je daarbij nog zegt dat er een degelijk en uitgebreid "Werkboek" bij deze bloemlezing ("Boekwerk") hoort, dat de bloemlezing thematisch werd opgevat en dat deze keer zelfs de gedichtkeuze helemaal niet uit de toon valt (o.a. H. Dorrestijn, Willem Willink, ...), dan wordt dat uitgebreide gamma van bloemlezingen plots heel erg beperkt. Enkel een werk als "Leesboek" en "Leesdagboek" van G. Donselaar, I. Haeykens, H. Van der Schen en J. Vos (Uitg. ten Brink) kan dan nog als echt konkurrentieel beschouwd worden.

Vooreerst iets meer over het basisdeel "Boekwerk". Zoals we reeds zeiden is deze bloemlezing thematisch opgevat. De behandelende thema's zijn : fantasie, gezin, maatschappij, historie, humor, avontuur, natuur en vreemde landen. De invulling van deze thema's werd erg ruim opgevat en beperkt zich geenszins tot één enkel aspect. De themagebondenheid heeft dan ook geenszins geleid tot een selectie van inhoudelijk of literair inferieure teksten. Een euvel waar menig thematisch opzet wel eens onder lijdt....

Tevens bieden de literatuursverwijzingen bij vele verhalen een erg interessante aanzet om bepaalde onderwerpen verder uit te diepen. Een greep uit de gebloemleesde auteurs levert ons het volgende eerste-ranglijstje op : Henk Van Kerkwijk, Thea Beekman, Rosemary Sutcliff, Marilyn Sachs, Roal Dahl, Jean Craighead George, Hans Andreus,.... Ook de opname van niet-fictionele teksten i.v.m. "lezen, schrijven en boeken in het algemeen" door o.a. M. Diekman, A.R. Van der Loeff-Basse-nau, e.a. zijn een erg waardevolle toevoeging.

Het "Werkboek" dat bij dit Boekwerk hoort is geenszins minderwaardig. Het begint met een vijftal hoofdstukken van algemene aard o.a. informatie omtrent soorten boeken, bibliotheekorganisatie en leesvormen. Telkens aangevuld met werk- en verwerkingsmogelijkheden. Daarna volgen de opdrachten bij de teksten. Hierbij is gezocht naar een evenwicht tussen voorzichtige analyse-aanzetten en een uitdieping van een beleving van de tekst. Het theoretische gedeelte bestaat voornamelijk uit het aanbrengen van een aantal literaire termen, steeds aangehaald in een erg relevante kontekst en met een definiëring op normale-mensen-maat. Jammer echter dat de systematisering van bepaalde theoretische termen soms wat te ver werd doorgedreven (o.a. gebruik van de tijdslijn).

De belevings- en verwerkingsopdrachten zijn erg gevarieerd en origineel qua opzet : plattegrondschemata's van bepaalde taferelen uit boeken, tabellen i.v.m. rollenpatronen, een uitgebreid stripmodel, opdrachten bij flapteksten, etc. Kortom, een gedroomd huwelijk tussen leesplezier en leesvaardigheid.

Luuk Van Waes